

Békástói-rétek-dűlő: A lelőhely (727. sz.) a Nagykanizsához tartozó, a város ÉK-i határrészében található. A dűlőt ÉK-DNy-i irányban átszelő patak (mára csak egykori patakmeder) keleti oldalán, és a dűlőt Ny-K irányban átszelő nagyfeszültségű távvezetékek alatt, szántott, boronált, repcével bevetett részen, elszórtan, kb. 350×200 m-es, ÉNy-DK irányú területen gyűjtöttük a cserepeket. Kevés számú római kori, középkori töredéket találtunk.

Bilkei-dűlő: A Péterfai-patak és egyik oldalága által közrefogott domb tetején és déli lejtőjén, a Bilkei-dűlőben már korábban megtaláltuk a nagy kiterjedésű lelőhelyet (714. sz.). A településnyomok csaknem 700 m hosszán és 200 m szélességben figyelhetők meg. A leletek legnagyobb része késő bronzkori (HA), míg a domb déli részén néhány jól kivehető foltban rézkori (péceli kultúra) edénytöredékek voltak. Az 1976-os és az 1980-as szondázó ásatáskor néhány késő bronzkori gödröt és egy agyagfalú ház részletét tártuk fel.¹⁵ Az M7 autópálya tervezett nyomvonala a lelőhely északi végét érinti. Ez évi terepbejárásunkkor a Ny-ra elhelyezkedő Péterfai-árokhoz egészen a domb tetejéig találtuk a cserepeket az ÉK-DNy irányú lelőhelyen. A dombtetőn keleti irányban is viszonylag sok cserepet találtunk. Mind a Péterfai-árokhoz közel eső laposban, mind a dombtetőn (K-i irányban 350 méteres körben) ugyanolyan intenzitással jelentkeztek a leletek. Megállapítottuk, hogy a lelőhely ÉK-i és DNy-i irányban nagyobb a korábban leírtaknál.

Inkey-kápolna: Az Inkey-kápolna melletti Kr. u. 3–4. századi római villagazdaság temetője a településtől keletre, az ipari vágány keleti oldalán húzódó domb délnyugati lejtőjén helyezkedik el. Eddig 26 sírt tártunk fel. A temető pontos kiterjedése északi irányban még tisztázatlan. A domborzati viszonyok alapján feltételezhető, hogy az eddig feltárt síroktól ÉÉK-i irányban még 100–150 méter hosszán húzódik a (711. sz.) lelőhely.

Katona-temető: A régi 7-es út déli oldalán húzódó Katona-temető-dűlőben 1977-ben végeztünk leletmentést, és akkor egy késő vaskori (LT C) lakóházat, valamint néhány római kori (1–2. sz.) kőépítményes sírt tártunk fel. Ezek a lelőhely északi részén helyezkedtek el, mintegy 100 méterre az úttól délre. A terület ellenőrző bejárásakor azt tapasztaltuk, hogy a lelőhely tovább folytatódik dél felé, itt azonban szórványos őskori, valamint több késő népvándorlás kori és Árpád-kori cserepet találtunk.¹⁶ Az autópálya nyomvonala a lelőhely déli végét érinti csak. Ez évi terepbejárásunk során ezen a 713. sz. lelőhelyen a dombtetőn és a Péterfai-árok Ny-i part-

ján találtunk leleteket. A Péterfai-árok partján három faszenes-paticsos, a barna altalajban sötétfekete betöltéssel jelentkező, szétszántott gödröt dokumentáltunk. Sajnos, csak az egyikben találtunk cserepet, de több paticсот is gyűjtöttünk. A terepen szerzett tapasztalatokat összevetve a térképi adatokkal megállapítottuk, hogy a lelőhely nagyobb az eddig ismertnél, keleti irányban egészen a Péterfai-árokig húzódik.

KVASSAY JUDIT – HORVÁTH LÁSZLÓ –
SZÁRAZ CSILLA – FRANKOVICS TIBOR

271. Nagykörű, Marsi-part

(Jász-Nagykun-Szolnok megye) U, B

A szakirodalomban Nagykörű, tsz-gyümölcsös néven szereplő Körös-lelőhelyen, melyet eddig csak felszíni gyűjtésből származó idolk révén ismertünk, 2003 nyarán az ELTE Régészettudományi Intézetével közösen hitelesítő ásatást végeztünk. A hitelesítéshez az adott alkalmat, hogy a helyszínen fa ültetések nagy mennyiségű Körös kultúrába tartozó leletanyag került felszínre. A fa körül csoportosuló leletek arra utaltak, hogy alatta illetve körülötte újkőkori hulladékgödör található. A fa áthelyezése után a jelenségek középpontjában 3×3 m-es felületen szelvényt nyitottunk, mint később kiderült, a Körös-gödör kellős közepébe. Célunk nem az volt, hogy a teljes hulladékgödört feltárjuk, hanem hogy belőle – a leletanyagon kívül – ásonyomoként reprezentatív talajmintát is vegyünk, s ezzel nemcsak a lelőhely hitelesítését, hanem a korabeli környezeti rekonstrukciót is elvégezhesük, azaz elvégeztethessük.

A nyitott szelvény ÉNy-i sarkában 60 cm mélységben előkerült egy – a gödörrel egykorú – zsugorított csontvázas temetkezés. A szelvény keleti és déli fala mentén 1 m szélességben mentünk le az altalajig. A DK-i sarokban a Körös-objektumba később beleásott bronzkori gödör részletét is azonosítottuk.

Munkatársak: Raczky Pál, Anders Alexandra, Kovács Katalin, Tárnoki Judit, Polgár Zoltán régészek, Váczi Gábor régészhallgató.

CSÁNYI MARIETTA

272. Nagylak, Élővíz-főcsatorna

(Csongrád megye) Sza, Kk

A tervezett távvezeték magyarországi szakasza Algyő és Nagylak között mintegy 47,2 km hosszú, érinti Algyő, Tápé, Maroslele, Makó, Apátfalva, Magyarcsanád, Csánádpalota és Nagylak községek területét. Nyomvonala Makóig a meglévő olajvezeték nyomvonala mentén halad, attól átlag 5–8 m-re, majd Makót követően attól elválk, és önálló nyomvonalon vezetve Nagylak térségében éri el az országhatárt. Az Algyő–Nagylak MOL tranzit gázvezeték 50 m szélességben bejárt nyomvonalában, a 2003. évi terepbejárás során 43 régészeti lelőhely került elő. A kutatás módszerének megfelelően valamennyi felszíni telepnyom.

15 A leletek a nagykanizsai Thúry György Múzeum Régészeti gyűjteményében a 77.2.1.–77.5.5., 80.70.1–19. leltári szám alatt található.

16 A leletek a nagykanizsai Thúry György Múzeum Régészeti gyűjteményében a 77.29.1–22., 79.159.1–79.162.4. leltári szám alatt található.